

Dosarul nr.2ra-588/22
2-19203477-01-2ra-21042022

Prima instanță - Judecătoria Edineț, sediul Central (jud.: Gh. Bîrsan)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud.: S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Paladiciuc Elena, reprezentată de avocatul Evstratii Veaceslav,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Paladiciuc Elena împotriva Iablonschi Vasile, intervenienți principali Iablonscaia Ana și Iablonschi Alexandr privind partajul averii comune,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 decembrie 2021, prin care s-a respins apelul declarat de Paladiciuc Elena și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 16 iunie 2021,

c o n s t a t ă :

La 24 decembrie 2019, Paladiciuc Elena a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iablonschi Vasile, intervenienți principali Ana Iablonscaia și Alexandr Iablonschi solicitând partajarea imobilului apartamentul nr.XXX din or. Cupcini, str. XXX, cu atribuirea lui Vasile Iablonschi a 1/3 cotă-parte ideală din apartament și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 26 mai 2011 s-a încasat de la Iablonschi Vasili în beneficiul Elenei Paladiciuc suma de 3000 dolari SUA, dobânda în sumă de 9720 lei și taxa de stat în sumă de 1750 lei.

Reclamanta a indicat că Iablonschi Vasile este proprietar a 1/3 din apartament, iar în cadrul executării, executorul judecătoresc a aplicat sechestru pe apartamentul nr. XXX, str. XXX, din or. Cupcini.

Iablonschi Vasile se eschivează cu rea voință de la executarea hotărârii judecătorești, și astfel este necesară partajarea pe cote-părți ideale a apartamentului, pentru a putea fi scos în vânzare.

Prin cererea de concretizare din 27 octombrie 2020 Paladiciuc Elena și-a concretizat cerințele din acțiune și a indicat ca pârât pe Iablonschi Alexandr. A invocat că la 25 august 2017 a decedat mama lui Iablonschi Vasile, Iablonscaia Ana.

Iablonschi Vasile este unicul proprietar de gradul întâi, și a acceptat moștenirea prin intrarea în posesie. Astfel, Iablonschi Vasile este proprietar a 2/3 din apartament.

Reclamanta a solicitat partajarea averii comune, apartamentul nr. XXX din or.

Cupcini, str. XXX, cu atribuirea lui Iablonschi Vasile a 2/3 cotă-parte ideală din apartament și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 16 iunie 2021 acțiunea înaintată de Paladiciuc Elena, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că pentru a determina cota-parte din bunul imobil menționat, este necesar de a determina cert toți coproprietarii bunului.

La depunerea cererii în instanța de judecată, reclamanta a înaintat acțiunea către pârâtul Iablonschii Vasile și intervenienții accesorii Iablonscaia Ana și Iablonschi Alexandr solicitând partajarea bunul imobil în 1/3 cotă parte ideală din apartament - conform Extrasului din Registrul bunurilor imobile n/c XXX care actualizat la 01 octombrie 2019.

În cadrul examinării cauzei instanța a stabilit că Iablonscaia Ana a decedat la 25 august 2017.

Ulterior, prin concretizarea cerințelor reclamanta a depus o cerere suplimentară deja către pârâții Iablonschi Vasile și Iablonschi Alexandru solicitând atribuirea lui Iablonschi Vasile a 2/3 cota-parte ideală din apartament.

Instanța de judecată a constatat că reclamanta nu a prezentat probe care să confirme faptul că Iablonschi Vasile a acceptat moștenirea în urma decesului mamei sale Iablonscaia Ana.

Potrivit extrasul din Registrul bunurilor imobile n/c XXX actualizat la 01 octombrie 20189 nu reflectă realitatea din în anul 2021, Iablonscaia Ana fiind decedată în anul 2017, figurează în Registrul bunurilor imobile în anul 2019.

Instanța de fond a reținut că reclamantul nu a prezentat probe suficiente pentru a partaja corect imobilul și fără să afecteze drepturile prevăzute de art. 500 și 501 Cod Civil celorlalți coproprietari.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 22 iunie 2021, Paladiciuc Elena, reprezentată de avocatul Evstratii Veaceslav a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 16 iunie 2021 și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 decembrie 2021, s-a respins apelul declarat de Paladiciuc Elena, reprezentată de avocatul Evstratii Veaceslav și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 16 iunie 2021.

La 01 aprilie 2022, Paladiciuc Elena, reprezentată de avocatul Evstratii Veaceslav a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 decembrie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței, și admiterea acțiunii.

În motivare a invocat că nu este de acord cu decizia Curții de Apel Bălți o consideră ilegală, cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Prin respingerea acțiunii instanțele au încălcat prevederile art. 120 din Constituție, iar motivele respingerii sunt superficiale.

Iablonschi Vasile nu a negat că este proprietarul a 1/3 cotă parte din apartament și astfel, reclamanta nu era obligată să prezinte probe care să dovedească cele invocate.

Din conținutul deciziei se constată că instanța și-a manifestat lipsa de imparțialitate, ceea ce contravine principiilor unui proces echitabil.

Examinând cauza instanțele inferioare au motivat soluția prin prisma cererii de concretizare, fără și țină de cont de faptul că reclamanta nu a renunțat la pretențiile inițiale.

În opinia recurentului, instanțele investite cu judecarea fondului au interpretat eronat normele de drept material aplicabile în speță și neîntemeiat au respins acțiunea.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei 07 decembrie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs declarată la 01 aprilie 2022, este depusă în termen legal, ținând cont că instanța de apel a expediat-o părților decizia motivată la 02 februarie 2022, fiind recepționată de către recurent la 09 februarie 2022 (f.d.129).

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 21 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii (f.d.137).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de

apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Paladiciuc Elena, reprezentată de avocatul Evstratii Veaceslav, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Paladiciuc Elena, reprezentată de avocatul Evstratii Veaceslav.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh